

ፊልጵስፎስ ምዕራፍ ሁለት የተብራራ ጥናት

ሀ. ስለ ኅብረት የተሰጠ ምክር፡- (1-4)

ሐዋርያው ጳውሎስ በዚህ የፊልጵስፎስ ቤተ ክርስቲያን መልእክት አማኞች የጌታ የኢየሱስ ክርስቶስ መልካም አገልጋዮች ሊሆኑ የሚገባቸውን አንዳንድ ባህሪያትን ገልጿል። እንደ እግዚአብሔር ልጆች እና እንደ ኢየሱስ ክርስቶስ ደቀ መዛሙርት ባገኘናቸው ነገሮች ላይ ለእነዚህ ባሕርያት ወይም ባህሪያት መሠረት ያስቀምጣል።

"ከፍቅር የሆነ መጽናናት" ዳግመኛ የተወለደን የእግዚአብሔር ልጆች እና የኢየሱስ ክርስቶስ ደቀ መዛሙርት "በክርስቶስ ያለውን መጽናናት" አግኝተናል። የኢየሱስ ክርስቶስ ወንጌል ከነጢአታችን የተዋጀነው ኢየሱስ ክርስቶስ በፈጸመው ሥራ እንደሆነ ነግሮናል። ከመንፈስ ለመወለድ ወይም ከነጢአታችን ለመዳን ምንም ማድረግ እንደሌለብን በማስተማር ወንጌሉ አጽናንቶናል። ነገር ግን እግዚአብሔር በጸጋው ይህን አደረገልን። በተጨማሪም፣ በግል ሕይወታችን በቅዱሳን መጻሕፍት እና በመንፈስ ቅዱስ መሪነት እንጽናናለን። ወንጌሉም እግዚአብሔር አስቀድሞ ከእርሱ ጋር እንዳስማማን በመንገር ከእግዚአብሔር ጋር ለመስማማት ከመሞከር ያጽናናናል። በልባችን ውስጥ የፈሰሰው የእግዚአብሔር ፍቅር ለእኛ ትልቅ መጽናናት ነው። በፈተና፣ በችግር፣ በመከራና በስደት መካከል ያጽናናናል። ወዳጆቻችንን ስናጣ ያጽናናል። ከሞት ጥላ ሸለቆ ጋር ስንጋፈጥ ያጽናናናል።

"የመንፈስ ኅብረት" የመንፈስ ኅብረት ለእያንዳንዳችን ታላቅ በረከት ነው። በእውነተኛው የኢየሱስ ክርስቶስ ወንጌል ስብከት ይህንን የመንፈስ ኅብረት እንለማመዳለን። የእግዚአብሔርን ቃል ስናጠና እና በቃሉ እና በእግዚአብሔር ነገሮች ላይ ስናሰላስል እንለማመዳለን። በተጨማሪም፣ ይህንን የመንፈስ ኅብረት የምንለማመደው በጸጋ ዙፋን ላይ ስንሆን ነው። ከደቀ መዛሙርት ጋር ወይም በቅንነት እውነትን ከሚፈልጉ ጋር አምላካዊ ውይይት ስናደርግ፣ የመንፈስ ኅብረት ይኖረናል።

"በአንድ ሐሳብ" እኛ በአንድ ሐሳብ ሆነን ሌሎቻችሁ ደግሞበሌላ ሐሳብ ከሆናችሁ ኅብረት ሊኖረን አይችልም። እግዚአብሔር በነብዩ አሞጽ በኩል የተናገረው ቃል አለ። (አሞጽ 3:3)

በሐዋርያው ጳውሎስ አነጋገር በአንድ ሐሳብ መሆናችን በእውነት አንድ ላይ መሆናችንን ያስተምረናል። በእውነት አንድ ላይ ለመስማማት ሁላችንም እውነቱን አውቀን ማመን አለብን። እውነቱን አውቀን ስናምን ደግሞ በእውነት ውስጥ አንድ ሐሳብ እንሆናለን።

"በአንድ ፍቅር" በዚህ ጥቅስ ውስጥ "ፍቅር" የሚለው የግሪክ ቃል "አጋፔ" ሲሆን ትርጉሙም በተግባር የእግዚአብሔር ፍቅር ማለት ነው። ስለዚህ፣ አንድ ዓይነት ፍቅር እንዲኖረን፣ ከመንፈስ መወለድ አለብን። ለምን? ፍቅር የመንፈስ ፍሬ አካል ነው። ይህንን አምላካዊ ባሕርይ የምንገልጸው ጉባኤው ሁሉ እርስ በርስ በትጋት ሲሰጥ ነው። ስለዚህ እርስ በርሳችን በትጋት መሳተፍ አለብን። (ዮሐንስ 15:13፣ ገላትያ 5:22)

"በአንድ መንፈስና በአንድ ዐላማ" በአንድ መንፈስና በአንድ ዐላማ ለመሆን አንድ ግብ ሊኖረን ይገባል። ይህም ክርስቶስን መውደድና መታዘዝ እንዲሁም እርሱን ማክበር ነው። አንዳንድ ጊዜ የሰዎች ዓላማ ርኩስ ነው። አንዳንድ ሰዎች በጥቅም ይነሳሳሉ። አንዳንዶቹ በቅናት ይነሳሳሉ። ሰዎችን የሚያነሳሱ ብዙ ነገሮች አሉ። አንድ መንፈስ (ልብ) እንድንሆን ከፈለግን በአንድ መንፈስ (ልብ) እንድንሆን ያስፈልጋል። ለዚህም ደግሞ ሁላችንም እግዚአብሔር በመነሻ ሐሳባችን እና በአእምሮአችን እግዚአብሔር እንዲመራን ልንጠይቀው ይገባል።

"በራስ ወዳድነት ምኞት ወይም ከንቱ ውዳሴ አንዳች አታድርጉ" እነዚህ እንደ ኢየሱስ ክርስቶስ ደቀ መዛሙርት ልንርቃቸው የሚገቡን አሉታዊ ባህሪያት ናቸው። የምናደርገው ማንኛውም ማድረግ ያለብን ነገር ያለ ራስ ወዳድነት ምኞት እና ከንቱ ውዳሴ (ክብር) ነው። ከንቱ ውዳሴ የሚለው የግሪክ ቃል "ኬኖዶክሲያ" ሲሆን ትርጉሙም "በጋ ክብር ወይም በራስ መመካት" ማለት ነው። የምናደርገው በራሳችን ለመታበይ ወይም ራሳችንን ለማስተዋወቅ ወይም የራሳችንን ምኞት ለማሳካት ከሆነ፣ ይህን የምናደርገው ለከንቱ ውዳሴ (ክብር) ነው። በቤተ ክርስቲያን የምንሠራው በራስ ወዳድነት ሳይሆን በትኅትና ነው። "በትኅትና" የሚለው ቃል ትኑት

መሆን እንዳለብን ያመለክታል። ለራሳችን ያለን አመለካከት ከፍ ማለት የለበትም ማለት ነው። የሚከተሉት የቅዱሳን መጻሕፍት ጥቅሶች ይህንን መርህ ያጠናክራሉ። (የሐዋርያት ሥራ 20:19፣ ሮሜ 12:3፣ ቆላስይስ 3:12፣ 1 ጴጥሮስ 5:5)

የአእምሮ ትግትና እኛ ለራሳችን ከምንሰጠው በላይ ሌሎችን "ማክበር" ወይም "ዋጋ መስጠት" አለብን። ሐዋርያው ጳውሎስ ለራሱ በሰጠው የግል ግምት ይህንን ገልጻል። (1 ጢሞቴዎስ 1:15፣ 1 ቆሮንቶስ 15:9፣ ኤፌሶን 3:8)

"እያንዳንዳችሁ ሌሎችን የሚጠቅመውን እንጂ፣ ራሳችሁን የሚጠቅመውን ብቻ አትመልከቱ።" ወደ እግዚአብሔር አገልግሎት ስንመጣ እያንዳንዳችን ወንድሞቻችንን እና እህቶቻችንን በማገልገል በእግዚአብሔር ፊት የምናከናውነው የራሳችን አገልግሎት አለን። ሐዋርያው ጳውሎስ ለአገልግሎታችን ትኩረት እንዳንሰጥ የሚናገር ሳይሆን እያንዳንዱ የጉባኤ አባል የሚያከናውነው አገልግሎት እንዳለው እየነገረን ነው። ለራሳችን አገልግሎት በመጸለይ፣ ሌሎች የሚያከናውኑትን አገልግሎት በመመልከት፣ ባገኘነው አጋጣሚ በአገልግሎታቸው እግዚአብሔር እንዲረዳቸው ከራስ ወዳድነት ነፃ በሆነ መንገድ ለመላው ጉባኤው አገልግሎት ልንሠራ ይገባል።

ለ. የክርስቶስ ምሳሌነት፡- (5-11)

ሐዋርያው ጳውሎስ ከቁጥር 1 እስከ 4 ባለው ክፍል በእግዚአብሔር አገልግሎት ውስጥ የትግትናን አስፈላጊነት አስተምሮናል። አሁን ደግሞ እስከ ዛሬ ታይቶ በማይታወቅ የትግትና ምሳሌ ላይ ትኩረታችንን የሰበ ሲሆን ይህም ፍጹም ምሳሌያችን እንደሆነና እኛም ይህን ፍጹም ምሳሌ ለመከተል መጣር እንዳለብን ነግሮናል።

"በክርስቶስ ኢየሱስ የነበረው ያ አስተሳሰብ፣ በእናንተም ዘንድ ይሁን" ማናችንም ብንሆን የእግዚአብሔርን እስትንፋስ እና ጥልቀት መረዳት ወይም መገንዘብ አንችልም። እየተገመገመ ያለው "በክርስቶስ ኢየሱስ" ውስጥ ያለው "አእምሮ" በዐውደ-ጽሑፉ የተገደበ ሲሆን ይህም ክርስቶስ ኢየሱስ በሕይወታችን ልንከተለው የሚገባ የትግትና ምሳሌ መሆኑን በሚያሳየን የትግትና አእምሮ ውስጥ ነው። እውነተኛ ትግትና የሚጀምረው ከአእምሮ ነው። ታላቅ ነገ ብለን ካሰብን ወይም ታላቅ መሆን እንደምንፈልግ ካሰብን ትግትና የለንም። ነገር ግን አገልጋይ እንደሆንን ካሰብንና አገልጋይ መሆን ከፈለግን ትጉት እንድንሆን የሚያስችለን የትግትና አእምሮ አለን።

"እርሱ በባሕርይ አምላክ ሆኖ ሳለ፣ ከእግዚአብሔር ጋር መተካከልን ሊለቀው እንደማይገባ አድርጎ አልቆጠረውም፤" ለክርስቶስ በሕይወታችን ውስጥ ያለን ቦታ ምንም ይሁን ምን ትጉት መሆን እንደምንችል አሳይቶናል። ከእግዚአብሔር የሚበልጥ ማንም የለም። እግዚአብሔር እውቀት ሁሉ፣ ኃይል ሁሉ፣ ጥበብ ሁሉ፣ ክብር ሁሉ ለእርሱ ነው። ክርስቶስ አምላክ ነውና በእግዚአብሔር ባሕርይ ነበረ። (ዮሐንስ 1:1-3፣ 1 ዮሐንስ 5:7፣ ቆላስይስ 2:8-9፣ ዮሐንስ 8:58፣ ዮሐንስ 17:5፣ ዮሐንስ 5:18፣ 1 ጢሞቴዎስ 3:16)

ክርስቶስ በእውነት አምላክ ነው። ከአብና ከመንፈስ ቅዱስ ጋር እኩል ነው። እርሱ የእግዚአብሔር ባሕርያትና ሁሉ አሉት። ክርስቶስ ራሱን አምላክ ነኝ ማለቱ ወይም አምላክ ነኝ ብሎ ማሰቡ በምንም መንገድ አመጽ አልነበረም። ከእግዚአብሔር የሚበልጥ ማንም እንደሌለ ግልጽ ነው፤ ስለዚህም ክርስቶስ የሚበልጥ ማንም የለም።

"ነገር ግን የባሪያን መልክ ይዞ፣ በሰውም አምሳል ተገኝቶ፣ ራሱን ባዶ አደረገ፤" ክርስቶስ የክብር አምላክ እንደመሆኑ መጠን በሰው ዘንድ ወደር የማይገኝለት ክብር ነበረው። ነገር ግን ክርስቶስ የክብር አምላክነቱን ወደ ጎን ትቶ በድንግል ማጎፀን በመንፈስ ቅዱስ ተጋርዶ ለመፀነስ ወረደ። የክብር አምላክ በድንግል ማጎፀን ለመፀነስ የፈቀደው እንዴት ያለ የማይታመን ውርደት ነው። ክርስቶስ በባሕርይ አምላክ ሆኖ ሳለ የባሪያን (የአገልጋይነትን) መልክ ያዘ። (ሉቃስ 22:27)

"ሰው ሆኖ ተገልጦም፣ ራሱን ዝቅ አደረገ፤ እስከ ሞት፣ ያውም በመስቀል ላይ እስከ መሞት ድረስ ታዛዥ ሆነ።" ክርስቶስ ራሱን ዝቅ በማድረግ የባሪያን መልክ በመያዝ ብቻ ሳይሆን ለሞትም ይኸውም

የመስቀል ሞት እንኳ በመታዘዝ ራሱን አዋረደ። ክርስቶስ ፍጹም ታዛዥ አገልጋይ ነበር። የላከውን ፈቃድ ይፈፅም ዘንድ የራሱን ፈቃድ ትቶ ነበር። ይህ በአገልግሎት ላይ ያለው ትግትና እስከ መስቀል ሞት ድረስ ይገለጣል። (ዮሐንስ 6:37-39፣ ዕብራውያን 10:5-7)

የክርስቶስን አስተሳሰብ መምሰል አለብን! ክርስቶስ ራሱን ከምንም ስም አወጣ። በሕይወታችን ውስጥ የትኛውም ቦታ ቢኖረን የታዋቂ ወይም የሀብታም ወላጆች ዘር በመሆናችን ወይም በሥራ ላይ ለመድረስ የደከምንበት ቦታ ወይም ሌላ ቦታ፣ የጌታ የኢየሱስ ክርስቶስ ትጉት አገልጋይ ለመሆን ማንኛውንም ዝና ወደ ጎን መተው አለብን። በቤተ ክርስቲያን የእግዚአብሔር መንግሥት ውስጥ በሌሎች ላይ ለመግዛት ቦታ የለም። ራሳችንን ከመቁጠር ይልቅ ሌሎችን መቁጠር አለብን። ከምንም በላይ ለማገልገል መሻት እንጂ ቦታ መሻት የለብንም።

ክርስቶስ የባሪያን መልክ ያዘ! እኛም ራሳችንን በደም የተገዛን የክርስቶስ ባሪያዎች እንጂ የሰው ጌቶች እንዳልሆንን ልንቆጥር ይገባናል።

ክርስቶስ እስከ ሞት ድረስ የታዘዘ ሆነ! ይህ መታዘዝ በመስቀል ላይ እስኪሞት ድረስ ያለውን ሕጉን የሚጠብቅ ፍጹም መታዘዝን የሚያሳይ ነው። በተመሳሳይም የክርስቶስ አገልጋዮች እንደመሆናችን መጠን "በክርስቶስ ኢየሱስ ከፍ ያለውን የእግዚአብሔርን መጥራት ዋጋ ለማግኘት ወደ ምልክቱ መፍጠን" አለብን። ይህንን የምናደርገው በሁሉም ነገር ጌታን ለመታዘዝ በመፈለግ ነው። በተጨማሪም፣ ሕይወታችንን ለራሳችን ውድ አድርገን መቁጠር የለብንም፣ ነገር ግን ሕይወታችንን ስለ ክርስቶስ እንደ ሕያው መስዋዕት አሳልፈን ለመስጠት፣ ስለ ክርስቶስ ለመሰቃየት እና ለመሞት ፈቃደኛ እንሁን።

ከላይ በተገለጹት መንገዶች ክርስቶስ ራሱን ካዋረደ በኋላ፣ እግዚአብሔር ከፍ ከፍ እንዳደረገው ተነግሮናል። እውነተኛ ክብር ከእግዚአብሔር እንጂ ከሰው አይመጣም። ከክርስቶስ ትግትና የተነሣ አንድ ቀን በሥጋ፣ በነፍስ እና በመንፈስ ለእግዚአብሔር አብ ክብር በክርስቶስ ኢየሱስ እግዚአብሔር ዘንድ ከፍ ከፍ እንላለን።

ሐ. የራስን መዳን መፈጽም፡- (12-13)

"ስለዚህ ወዳጆቼ ሆይ፣ ሁልጊዜም ታዛዦች እንደ ነበራችሁ ሁሉ፣ አሁንም እኔ በአጠገባችሁ ሳለሁ ብቻ ሳይሆን፣ ይልቁንም አሁን በሌለሁበት ጊዜ በፍርሀትና በመንቀጥቀጥ የራሳችሁን መዳን ፈጽሙ፤" ሐዋርያው ጳውሎስ ይህን ሲል የዘላለም መዳንን ነበር ወይስ ሌላ መዳንን? እርሱ በዚህ ክፍል "መዳን" ያለው ዘላለማዊ የሆነውን መዳን አይደለም። ለምን? ሐዋርያው ጳውሎስ መልዕክቱን የጻፋላቸው ሰዎች ቀድሞውንም ዳግመኛ የተወለዱ ማለት ዘላለማዊ መዳንን የተቀበሉ የእግዚአብሔር ልጆች ስለሆኑ፣ በዚህ ክፍል በሐዋርያው ጳውሎስ የተጠቀሰው መዳን ዘላለማዊ መዳን አይደለም ብለን መደምደም እንችላለን።

ጠማማ ትውልድ የእግዚአብሔርን ሕዝብ ከኢየሱስ ክርስቶስ ደቀ መዝሙር ሕይወት ጋር የሚዳረር ሕይወት እንዲመሩ ያስባል፣ ያታልላል፣ ያስተምራል፣ ይገፋፋል፣ እና ወጥመዶችን ያዘጋጃል። ሐዋርያው ጳውሎስ በፊልጵስዩስ ላላች ቤተ ክርስቲያን በፍርሃትና በመንቀጥቀጥ የራሳቸውን መዳን እንዲፈጽሙ ሲያበረታታ፣ የኢየሱስ ክርስቶስ ደቀ መዝሙርት ሆነው እንዲኖሩና በዚህም ራሳቸውን ከጠማማ ትውልድ ወጥመድ እንዲያድኑ እየመሰከረላቸው ነው። (የሐዋርያት ሥራ 2:40)

መዳንን በሥራችን ሳይሆን በክርስቶስ እምነት በማመን ስለሆነ፣ ሐዋርያው ጳውሎስ ለድነታችሁ ሥሩ እንደማይል እናስተውል። በውስጣችን ያለው ድነት፣ በነፍሳችን፣ በሥጋችን እና በአኗኗር ዘይቤአችን እስኪገለጥ ከውስጥ ወደ ውጭ ሊሠራ ይገባዋል።

"እንደ በጎ ፈቃዱ መፈለግንና ማድረግን በእናንተ ውስጥ የሚሠራ እግዚአብሔር ነው።" እግዚአብሔር በበጎ ፈቃዱ ለመፈለግ እና ለማድረግ አስቀድሞ በእነርሱ ውስጥ ሰርቷል። በአዲስ ወይም በመንፈሳዊ ልደት የተከናወነው ሥራ ሕዝቡ ጌታን የማምለክና የማገልገል ፍላጎት እንዲሁም የእግዚአብሔርን እውነተኛ አምልኮና አገልግሎት በሕይወታቸው ለማስቀጠል እንዲችሉ ሰጥቷቸዋል። እግዚአብሔር ምኞትንና

ችሎታን በልብ ውስጥ ያስቀምጣል፤ ነገር ግን በእግዚአብሔር መንፈስ የተወለዱ ልጆች በሕይወታቸው ውስጥ ሊሠሩት (ሊገልጡት) ይገባል። እግዚአብሔር አይሠራልም። በዚህ ምዕራፍ ከቁጥር 1 እስከ 16 ያለው ይህን እንዴት መስራት እንደምንችል ብዙ መመሪያዎችን ይሰጣል።

መ. እንደ ከዋክብት መድመቅ፡- (14-18)

"ማንኛውንም ነገር ሳታጉረመረሙና ሳትከራከርሩ አድርጉ፤" ማጉረምረም የሚለው ቃል እርካታን ማጣትን እና ከሌሎች ጋር በቁጭት መሄድን፤ ነገር ግን አለመርካታችንን የሚገልጽ ነው። ብዙ ጊዜ እራሱን በመጋቢዎች ወይም በዲያቆናት እርካታ ባለማግኘት ወይም በቤተክርስቲያኑ ውሳኔዎች ይገለጣል። ቤተ ክርስቲያን ቤተክርስቲያንን በሚጎዱ ነገሮች ላይ ውሳኔዎችን ስታደርግ (ስታስተላልፍ) ከውሳኔው ጋር መስማማት እንጂ በውሳኔው ማጉረምረም የለብንም። ልክ እንደዚሁ እኛ ከምንፈልገው መንገድ የተለየ ነገር ስለሚያደርጉ ብቻ በመጋቢውና በዲያቆናቱ ላይ ማጉረምረም የለብንም። በተጨማሪም፤ ቃሉ የክርክር ሐሳቦችን የተሸከመ ነውና በቤተክርስቲያን ውስጥ አለመግባባቶች ሊኖሩን አይገባም። ምንም እንኳን አስፈላጊ ባልሆኑ ጉዳዮች ላይ ልንስማማ ባንችልም፤ ነገር ግን በአለመግባባታችን ላይ ግጭት ውስጥ መግባት የለብንም። በቤተክርስቲያን ውስጥ እንደ ትምህርት ወይም ልምምድ ያሉ ማንኛውንም አስፈላጊ ነገሮች የጌታ ቃል እንዲህ ይላል ብለን መፍታት አለብን። እርስ በርስ የሚጋጩ የክርክር ሐሳቦች ለቤተክርስቲያን ጥቅም የላቸውም።

"ይኸውም በጠማማና በክፉ ትውልድ መካከል ንጹሐንና ያለ ነቀፋ፤ ነውርም የሌለባቸው የእግዚአብሔር ልጆች ሆናችሁ፤ እንደ ከዋክብት በዓለም ሁሉ ታበሩ ዘንድ ነው።" የምንኖረው በጠማማና በክፉ ትውልድ መካከል ነው። የዓለም መንገዶች ከደቀመዝሙርነት መንገድ ፈጽሞ የተለዩ ናቸው። ዓለም በአጠቃላይ በክፋትና በንጢአተኝነት ትዘለች። እንደ እውነተኛ ደቀመዝሙር መሻት ያለብን ከእግዚአብሔር ቃል ትምህርት በኋላ እንድንኖር እንጂ ከዓለም ትምህርት በኋላ እንድንኖር አይደለም። በመንፈስ ቅዱስ መሪነት በሐዋርያው ጳውሎስ የተናገረውን ቀላል ትምህርት ስንከተል ያለ ነቀፋ፤ ነውር የሌለን የእግዚአብሔር ልጆች እንሆናለን። በእውነት በደቀመዝሙርነት መንገድ ስንጓዝ በዓለም ላይ እንደ ብርሃን እንበራለን።

"የሕይወትንም ቃል ስታቀርቡ፤ በከንቱ እንዳልሮጥሁ ወይም በከንቱ እንዳልደከምሁ በክርስቶስ ቀን የምመካበት ይሆንልኛል።" የወንጌል አገልጋይ በወንጌል የደከመላቸው በሕይወታቸው ውስጥ የሕይወትን ቃል እንደያዙ ለማየት ይመኛል፤ በቅድስና መንገድ ሲሄዱ ሲያይ ደስ ይለዋል፤ በጽድቅ መንገድ ሲሄዱ ሲያይ ድካሙ ዋጋ ያለው እንጂ ከንቱ እንደማይሆን እርግጠኛ ነው።

"ነገር ግን በእምነታችሁ መሥዋዕትና አገልግሎት ላይ እንደ መጠጥ ቁርባን ብፈስስ እንኳ ከሁላችሁ ጋር ደስ ይለኛል፤ ሐሴትም አደርጋለሁ። እናንተም እንደዚሁ ከእኔ ጋር ደስ ልትሰኑና ሐሴት ልታደርጉ ይገባል።" የፊልጵስጆስ ክርስቲያኖች መሥዋዕታቸውንና አገልግሎታቸውን ለእግዚአብሔር አቅርበዋል። በእነርሱ መሥዋዕት ላይ ሐዋርያው የራሱን ሕይወት እንደ መሥዋዕት ለማቅረብ ይፈልጋል። ነገር ግን፤ የሞት ፍርድ ቢጠብቀውም ባይጠብቀውም የፊልጵስጆስ ክርስቲያኖች ግን በእርሱ ደስ እንዲላቸው ይጠይቃቸዋል።

ሠ. የጢሞቴዎስና የአፍሮዲጡ አገልግሎት፡- (19-30)

በዚህ ክፍል ውስጥ እኛ ልንከተለው የሚገባን በርካታ ተግባራዊ ትምህርቶች አሉ።

1. የአገልግሎቱ መላክ ወይም መውጣት በጌታ መመሪያ መከናወን አለበት።

ሐዋርያው ጳውሎስ ጢሞቴዎስ ወደ ፊልጵስጆስ ቤተክርስቲያን እንዲሄድ በእርግጥ ይፈልግ ነበር። ነገር ግን፤ ጢሞቴዎስን ለመላክ በጌታ ታምኗል። ደግሞም የፊልጵስጆስ ቤተ ክርስቲያንን ለመጎብኘት ፈልጎ ነበር፤ ሆኖም፤ የመሄድ ነፃነት የተሰማው ጌታ እንዲሄድ ካዘዘው ብቻ ነው።

2. የወንጌል አገልጋዮች እንደመሆናችን መጠን ቀደም ሲል በወንጌል የደከምንላቸው ሰዎች እንዴት እንደሚገኙ የማወቅ ፍላጎት ሊኖረን ይገባል። (የሐዋርያት ሥራ 15:36)

በተመሳሳይም፣ ሐዋርያው ጳውሎስ በፊልጵስዩስ የነበሩትን ወንድሞችና እህቶች ሁኔታ ለማወቅ ፈልጎ ነበር፤ እና ጢሞቴዎስ ሄዶ ስለ ሁኔታቸው እንዲነግረው ፈልጎ ነበር።

3. ለእያንዳንዱ ጉባኤ የሚመጥን ሁሉም ሰው አይደለም።

ሐዋርያው ጳውሎስ ጢሞቴዎስ በፊልጵስዩስ ያላቸውን ቤተክርስቲያን እንደሚንከባከብ ያምን ነበር፤ ጢሞቴዎስ በፊልጵስዩስ ላላች ቤተክርስቲያንና ለኢየሱስ ክርስቶስ ነገሮች እንደሚያስብ ያውቅ ነበር። ይህም ብቻ አይደለም፤ ሐዋርያው ጳውሎስ ከእርሱ ጋር የነበሩት ብዙ ሰዎች የራሳቸውን ነገር ብቻ የሚሹ ራስ ወዳድ እንደሆኑ ያውቅም ነበር።

4. አባት ከልጁ ጋር በአገልግሎት ያለው ግንኙነት ምን ዓይነት መሆን እንዳለበት በግልፅ ማወቅ አለብን።

ሐዋርያው ጳውሎስ በአገልግሎት የጢሞቴዎስ አባት ሆኖ አገልግሏል፤ ለጢሞቴዎስ ብዙ ነገሮችን አስተምሮታል፤ እንዲሁም ለብዙ ጥያቄዎች መልስ ሰጥቷል። ይህ በዛሬው ጊዜ አገልጋዮች ነን የሚሉ እውነተኛ አምላክ ያላቸው ልማድ ነው።

ሐዋርያው ጳውሎስ በአገልግሎት የጢሞቴዎስ አባት ቢሆንም ከጢሞቴዎስ ጋር በአገልግሎትም አብሮ አገልግሏል። አንዱ አገልጋይ በሌላ አገልጋይ ላይ የሚገዛበት ቦታ የለም፤ ሌላው አገልጋይ በአገልግሎት ያንተ አባት ቢሆንም።

ሐዋርያው ጳውሎስ አፍሮዲጡን **"ወንድሜ"** ብሎ መጥራቱ፤ ግንኙነቱን ግላዊ አድርጎ ያሳያል። እኛ የእምነት ቤተሰብ በመሆናችን ራሳችንን እንደ ወንድሞች (እህቶች በውስጥ ታዋቂነት መኖራቸው እንዳይዘነጋ) መቁጠር አለብን። ልክ እንደ ሐዋርያው ጳውሎስም ከእያንዳንዱ ቤተሰብ ጋር ግላዊ ግንኙነት ሊኖረን ይገባል።

ሐዋርያው ጳውሎስ አፍሮዲጡን **"የሥራ በለደርባዬ"** ብሎ ሲጠራው፤ ከእርሱ ጋር ጎን ለጎን የሚሠራ ሰው አድርጎ መጥቀሱ ነበር። ሐዋርያው ጳውሎስ በኢየሱስ ክርስቶስ ወንጌል ውስጥ ይሠራ ነበር፤ አፍሮዲጡም በኢየሱስ ክርስቶስ ወንጌል ከሐዋርያው ጳውሎስ ጋር አብሮ ይሠራ ነበር። በዚህ ክፍል አፍሮዲጡ የሐዋርያው ጳውሎስ የሥራው ባለደርባ እንጂ የወንጌል አገልጋይ እንደነበረ አልተነገረንም። ይህም አንድ ነገር ያስረዳናል፤ ይኸውም ወንጌልን ብንሰብክም ባንሰብክም ሁላችንም በወንጌል ሥራ ውስጥ ተባብረን እንድንሠራ የተሰጠን የራሳችን ድርሻ እንዳለን ነው።

ሐዋርያው ጳውሎስ አፍሮዲጡን **"አብሮኝ ወታደር የሆነውን"** ብሎ መጥራቱ፤ ሁለቱም የአንድ ሥርዓት ወታደሮች መሆናቸውን ያሳያል። ሁለቱም ተመሳሳይ ማዕረግ ያላቸው የኢየሱስ ክርስቶስ ወታደሮች ነበሩ እንጂ፤ አንዱ ከሌላው የበላይ አልነበረም። ራሳችንን እንደ ኢየሱስ ክርስቶስ ወታደሮች አድርገን በመቁጠር መልካሙን የእምነት ገድል መዋጋት አለብን።

ሐዋርያው ጳውሎስ አፍሮዲጡን **"የእናንተ መልእክተኛ"** ብሎ መጥራቱ፤ ከፊልጵስዩስ ቤተክርስቲያን የሚያስፈልገውን ወደ እርሱ ያደርስ ስለነበረ ነው። ከአንድ መልእክተኛ ከመልእክተኛ የሚጠበቀው መልእክቱን በታማኝነት ማድረስ ነው። ወንጌልን በአደባባይ ብንሰብክም ባንሰብክም ሁላችንም መልእክተኞች ነን። ከወንጌል ሰባኪዎች በተጨማሪ የክርስቶስ ደቀ መዛሙርት መልእክተኞች የሚሆኑባቸው ብዙ መንገዶች አሉ።

አፍሮዲጡ የሐዋርያው ጳውሎስን ፍላጎት የሚያሟላ አገልጋይ ነበር። ያዕቆብ በመልዕክቱ ለወንድሞቻችን ፍላጎት የርጎራኜ ልብ እንዲኖረን ተነግሮናል። ደግሞም በእግዚአብሔር ዘንድ ነውር የሌለበት አምልኮ ምን እንደሆነበግልፅ አስቀምጦልናል። (ያዕቆብ 1:17፣ ያዕቆብ 2:15-16)

"እርሱ ሁላችሁንም ይናፍቃልና፤" አፍሮዲጡ ለፊልጵስዩስ ቤተክርስቲያን ወንድሞች እና እህቶች ኅብረት ፍቅራዊ ናፍቆት ነበረው። ይህ ደግሞ ለእያንዳንዳችን እውነት መሆን ያለበት ሲሆን፤ የእግዚአብሔር ልጆች በቤተክርስቲያን ውስጥ ያላቸው ኅብረት ናፍቆት ምን መምሰል እንዳለበት ያሳያል።

"መታመሙን ስለ ሰማችሁም ተጨንቋል።" አፍሮዲጡ የወንድሞቹን ሐሳብ አሰበ፤ እንደ ታመመም ስለ ሰሙ እጅግ አዘነ። ዋናው የሚያሳስበው ስለ ራሱ ሕመም አልነበረም፤ ነገር ግን ወንድሞች ስለ ሕመሙ ስለሚያስቡበት አዘን ነበር። ስለ እርሱ በጣም ስለሚጨነቁ ልቡ ከብዶ ነበር። ስለ እሱ ብዙ እንዲጨነቁ አልፈለገም። ይህ በአፍሮዲጡ በኩል ታላቅ የፍቅር ማሳያ ነው።

"በርግጥም ታሞ ለሞት ተቃርቦ ነበር።" በሌላ አነጋገር በሕመሙ ሊሞት ተቃርቧል። ምንም እንኳን ሕመሙ ምን እንደሆነ ባይነገረንም፤ የሕመሙን ምክንያት ግን እናውቃለን። ምክንያቱም ሐዋርያው ጳውሎስ የአፍሮዲጡ የሕመሙ ምክንያት ሲገልጽ "እርሱም እናንተ ልትሰጡኝ ያልቻላችሁትን አገልግሎት ለማሟላት ሲል ለሕይወቱ እንኳ ሳይሳሳ፤ ለክርስቶስ ሥራ ከሞት አፋፍ ደርሶ ነበርና" ይላል። በእርግጥም አፍሮዲጡ ሁላችንም ልንከተለው የሚገባ ምሳሌ ነው። ሁላችንም የጌታን አገልግሎት ለመፈጸም ለመሞት ፈቃደኛ መሆን አለብን።

"በርግጥም ታምሞ ለሞት ተቃርቦ ነበር፤ እግዚአብሔር ግን ምሕረትን አደረገለት፤ በሐዘን ላይ ሐዘን እንዳይደራረብብኝ ለእኔም ጭምር እንጂ ለእርሱ ብቻ አይደለም።" አፍሮዲጡ ከሞት አፋፍ ያዳነው ከእግዚአብሔር የተሰጠው የምሕረት ሥራ ነው። ይህም ምሕረት ለአፍሮዲጡ ብቻ አይደለም፤ ነገር ግን ለሐዋርያው ጳውሎስና ለፊልጵስዩስ ቤተክርስቲያንም ጭምር ነው።

"ስለዚህ እርሱን እንደ ገና ስታዩ ደስ እንዲላችሁና የእኔም ጭንቀት እንዲቀልል ልልከው በጣም ዳጉቻለሁ። በሙሉ ደስታ በጌታ ተቀበሉት፤ እንደ እርሱ ያሉትንም ሰዎች አክብሯቸው።" ስለ ክርስቶስ ሥራ ብለው ራሳቸውን በአደጋ ውስጥ የሚያሳልፉ ክርስቲያኖች ከበሬታ ይገባቸዋል። ሐዋርያው ጳውሎስ ሁልጊዜ የክርስቶስን አገልጋዮች የማክበር ልማድ ነበረው። ክርስቶስን በታማኝነት ስለሚያገለግሉ ሰዎችም በመልካም ይናገራል። ስለዚህ ለፊልጵስዩስ ቤተክርስቲያን ያስተላለፈላቸው እርሱ እያደረገ ያለውን ነው።

ዓለማየሁ ገመቹ (መጋቢ)